

ПРОФ. КЪНЧО ТРИФОНОВ ЧАМОВ НА 80 ГОДИНИ!

Проф. Чамов е роден на 1.11.1944 г. в гр. Стара Загора, дипломира се като магистър - лекар във ВМИ – София през 1969 г. Професионалният си път започва като лекар в Окръжна болница - Стара Загора (1970-1972). Придобива специалност по социална хигиена и организация на здравеопазването през 1973 г. и ОНС „Доктор” през 1989 г.

Следващото десетилетие до 1992 г. е научен сътрудник в Научно-изследователския институт по социална хигиена и организация на здравеопазването и в Главния информационно - изчислителен център при МНЗ. В поредица дългосрочни и средносрочни специализации по линия на Световната здравна организация в Швейцария, Финландия, Великобритания, Австрия повишава квалификацията си в областта на мениджмънт на националните здравни системи, на първичната здравна помощ, на здравните реформи в Централна и Източна Европа, планиране на обучителни технологии.

Придобива международен опит като член на Смесения координационен комитет за планиране и реализация на здравното сътрудничество между СЗО и МНЗ/България (1978-1985 г.) и като временен съветник към Европейското Регионално Бюро на СЗО в Копенхаген за разработка на програма за вътрешно планиране на дейностите в Бюрото (1989). От 1992 г. до 1997 г. е началник на Управление „Здравна политика и международно здравно сътрудничество” в Министерство на здравеопазването и същевременно е научен сътрудник в Катедра „Социална медицина и обществено здраве” МФ, МУ - София, а от 2001 до 2003 г. - главен асистент в Катедра „Здравен мениджмънт”, ФОЗ, МУ – София. В качеството си на международен здравен експерт е участник в 15 работни съвещания на СЗО по проблемите на здравната политика и мениджмънт, първична здравна помощ, реформите в здравеопазването и др. (1981-2001), член е на Постоянния комитет на Регионалния Комитет на СЗО за Европа (1996-1999), участник в мисии на СЗО за оценка на националните здравни системи на Словения и Киргизстан (1994-1997), консултант и участник в процесите на планиране и реализация на здравни проекти по програмите на СЗО, Световна банка и “PHARE”- Европейски Съюз за България (1990-1998).

От 2001г. до пенсионирането си е в

академичния състав на Факултета по обществено здраве (ФОЗ София) – 2003 г. - доцент и зам. декан на ФОЗ при МУ-София, 2007 г. - 2012 г. професор, ръководител Катедра „Здравна политика и здравен мениджмънт”. От 2013 г. до 2016 г. е хоноруван професор при ФОЗ.

Проф. Чамов разширява своята квалификация в областта на приложение на здравната икономика в здравния мениджмънт в Центъра по икономика на здравеопазването към Йоркския Университет, Великобритания, (1998г.) и в подготовка като преподавател по модерен здравен мениджмънт в Курсове „Европейски здравен мениджър” - Инсбрук, Австрия (2003, 2010).

Проф. Чамов е основен преподавател във ФОЗ на бакалаври и магистри по следните дисциплини: съвременни здравни системи; детерминанти на здравната политика; европейска здравна политика, здравен мениджмънт; международни здравни организации и програми; международно здравно сътрудничество и др. Той има принос за формиране на ФОЗ при МУ-София като център за следдипломно обучение на здравни мениджъри.

Проф. Кънчо Чамов е автор и съавтор в пет монографии и четири учебника, два от които с чуждестранни авторски колективи. Той има над 125 научни публикации, 37 от които в чуждестранни научни издания включващи - статии, научни разработки, доклади и научни съобщения в областите: здравна политика; системи на здравеопазване; организация и мениджмънт на здравните служби; първична медицинска помощ; международно здравно сътрудничество и международни здравни организации и др.

Участник е в 3 национални и 15 международни изследователски проекта по линия на Комисията на Европейския Съюз, СЗО, Програмата “PHARE” на ЕС, Британски съвет, Световна банка както и с двустранни екипи от Великобритания, Германия, Холандия, Швейцария и Гърция.

Проф. Чамов е активен член на Националното сдружение по здравна политика и мениджмънт, на Европейската Асоциация по здравен мениджмънт. Два мандата е бил в Управителния съвет на Българската

Асоциация по семейно планиране. Той е бивш зам. гл. редактор на списание «Здравна политика и мениджмънт» и член на редакционната колегия на списание «Българска медицина».

Награждаван е с Почетен знак на Български Лекарски Съюз (2008), Златна Панацеа на МУ – София (2009), Почетен знак на ФОЗ, МУ – София (2010).

*Редколегията на списание
«Социална медицина» поздравява
проф. Кънчо Чамов с неговата щастлива
годишнина и му пожелава здраве,
творческо дълголетие и много радости!*

100 ГОДИШНИНА НА ВИДНИ ДЕЙЦИ НА СОЦИАЛНАТА МЕДИЦИНА

ПРОФ. АЛЕКСИ СТЕФАНОВ ВЪЛЧЕВ

Проф. Алекси Вълчев е роден на 10.01.1924 г. Завършва медицина през 1951 г. в Медицинска академия-София и е разпределен на работа в Плевенски окръг. Първите му стъпки като лекар стават в годините на градеж и развитие на здравеопазването в следвоенна България. Той придобива професионален опит като завеждащ селска здравна служба, а като началник на околийски здравен отдел се сблъсква с редица организационни проблеми на здравеопазването. Опитът на младия лекар като лечител и организатор утвърждава убеждението му, че създаването на жизнеспособна здравна система е необходимата предпоставка за успеха на усилията на медицинските специалисти за подобряване на здравето на българския народ. С ентузиазма на новатор той поема пътя на социалната хигиена и организацията на здравеопазването.

Големи са заслугите му за модерното развитие на едноименната катедра към Института за специализация и усъвършенстване на лекарите (ИСУЛ), която е ориентирана към следдипломната квалификация на ръководни кадри от различните етажи на управлението на здравеопазването. Катедрата не върви по отъпкани пътища, тя установява колаборация с клинични катедри/дисциплини за теоретично проучване и практическо решаване на най-важните проблеми на здравето на нацията. Със солидната си чуждоезикова подготовка, забележителна ерудиция и работоспособност д-р Алекси Вълчев като асистент, доцент и професор в катедрата е един от главните двигатели на прогреса ѝ. По оценка на ръководителя на катедрата проф. К. Гаргов „той не се задоволяваше със здравните догми на политическия момент. Той твореше в крак с развитието на световната социално-медицинска мисъл. Това му създаваше неприятности, но той не измени на

научната обективност.” Проф. Вълчев е един от редакторите и главните автори на „Основи на социалната хигиена” (1965) -фундаментално ръководство за специалисти, което е възприето като новаторско във всички страни със централизирани здравни системи. Той е плодовит автор, умеещ да формира екипи, с които пишат по теми, които често са в изгрева на своята актуалност и поради това книгите им претъпяват по няколко издания. Само споменаването на заглавията е достатъчно убедително - „Съвременната поликлиника” (1969) и „Научна организация и управление на здравеопазването (Въведение) в съавторство с К. Гаргов(1971), под негова редакция и водещо участие са: „Проблеми на здравния участък”, „Въпроси на морала, лекарската етика и деонтологията”, „Здраве и здравеопазване на селското население в България”, „Автоматизирани информационни системи в здравеопазването” и други. Посочените книги съставят солидна база за образование и самообразование в областта на социалната хигиена/медицина и организация на здравеопазването, в тях се поставят въпроси, възникващи в самата практиката. Тяхната ценност е не в утвърждаване на статуквото, а в създаване на перспектива за развитие, на стратегическо мислене. Това е напълно съзвучно с мисията на проф. Вълчев, както в катедрата, на която отдава много знания и сили, така и в структурите, на които по-късно е ръководител - Център за научно-медицинска информация и Главен информационно-изчислителен център при МНЗ. Неговата мисия да помага на младите (и не само на тях), да образова, да намира и създава съмишленици за каузата на модерното обществено здравеопазване, осъществена с академичен стил, му създава много благодарни ученици и последователи. Неговите съвети са от ключово значение за научния